

Tropar, Tone 7: By your cross you destroyed death;* you opened Paradise to the thief;* you changed the lamentation of the myrrh-bearers to joy,* and charged the Apostles to proclaim* that you are risen, O Christ, our God,* offering great mercy to the world.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and for ever and ever. Amen!

Kondak: No longer shall the dominion of death be able to hold humanity,* for Christ went down shattering and destroying its powers.* Hades is bound.* The Prophets exult with one voice.* The Savior has come for those with faith, saying:* "Come forth, O faithful, to the resurrection!"

Prokimen: The Lord will give strength to His people; the Lord will bless His people with peace.

Verses: *Bring to the Lord, O you sons of God; bring to the Lord young rams.*

Epistle: A reading from the Letter of the Holy Apostle Paul to the Ephesians(2: 14 - 22)

Brothers and Sisters! It is Christ who is our peace, and who made the two of us one by breaking down the barrier of hostility that kept us apart. In his own flesh he abolished the law with its commands and precepts, to create in himself one new man from us who had been two and to make peace, reconciling both of us to God in one body through his cross, which put that enmity to death. He came and "announced the good news of peace to you who were far off, and to those who were near"; through him we both have access in one Spirit to the Father. This means that you are strangers and aliens no longer. No, you are fellow citizens of the saints and members of the household of God. You form a building which rises on the foundation of the apostles and prophets, with Christ Jesus himself as the capstone. Through him the whole structure is fitted together and takes shape as a holy temple in the Lord; in him you are being built into this temple, to become a dwelling place for God in the Spirit.

Alleluia Verses: *It is good to give praise to the Lord; and to sing in Your name, O Most High.*

To announce Your mercy in the morning and Your truth every night.

Gospel: Luke 8: 41 - 56

At that time, a man named Jairus, who was chief of the synagogue, came up and fell at Jesus' feet, begging that he come to his home because his only daughter, a girl of about twelve, was dying. As Jesus went, the crowds almost crushed him. A

Тропар, глас 7: Знищив ти хрестом Твоїм смерть, відчинив розбійникові рай, мироносицям плач на радість перемінив і апостолам звелів проповідувати, що воскрес Ти, Христе Боже, даючи світові велику милість.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак: Вже більше влада смерті не зможе людей держати,* зійшов бо Христос, знищивши в знівечивши сили її,* зв'язується ад, пророки ж однодушно радіють.* З'явився Спас тим, що вірують, промовляючи:* Виходьте, вірні,* до воскресіння.

Прокімен: Господь силу людям Своїм дасть, Господь поблагословить людей своїх миром.

Стих: *Принесіть Господеві, сини Божі, принесіть Господеві молодих баранців.*

Апостол: До Ефесян послання святого апостола Павла читання (2: 14 - 22)

Браття і Сестри! Христос -- наш мир, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши стіну, яка була перегородою, тобто ворожнечу, -- своїм тілом скасував закон заповідей у своїх рішеннях, на те, щоб із двох зробити в собі одну нову людину, вчинивши мир, і щоб примирити їх обох в однім тілі з Богом через хрест, убивши ворожнечу в ньому. Він прийшов звітувати мир вам, що були далеко, і мир тим, що були близько; бо через нього, одні й другі, маємо доступ до Отця в однім Дусі. Отже ви більше не чуженці і не приходні, а співгромадяни святих і домашні Божі, побудовані на підвалині апостолів і пророків, де наріжним каменем -- сам Ісус Христос. На ньому вся будівля, міцно споєна, росте як святий храм у Господі; на ньому ви теж будуетесь разом на житло Бога в Дусі.

Стихи на Алілуя: *Добре воно прославляти Господа, і співати імені Твоєму, Всевишній.*

Звіщати вранці милість Твою, і ночами твою вірність.

Євангелія: Від Луки 8: 41 - 56

В той час один чоловік приступив до Ісуса, Яір на ім'я, що був головою синагоги. Припавши до ніг Ісуса, він став просити зайти до нього в хату, бо була в нього дочка одиначка, яких дванадцять років, і вона вмирала. І як він ішов

woman with a hemorrhage of twelve years' duration, incurable at any doctor's hands, came up behind him and touched the tassel on his cloak. Immediately her bleeding stopped. Jesus asked, "Who touched me?" Everyone disclaimed doing it, while Peter said, "Lord, the crowds are milling and pressing around you!" Jesus insisted, "Someone touched me, I know that power has gone forth from me." When the woman saw that her act had not gone unnoticed, she came forward trembling. Falling at his feet, she related before the whole assemblage why she had touched him and how she had been instantly cured. Jesus said to her, "Daughter, it is your faith that has cured you. Now go in peace." He was still speaking when a man came from the ruler's house with the announcement, "Your daughter is dead; do not bother the Teacher further." Jesus heard this, and his response was: "Fear is useless, what is needed is trust and her life will be spared." Once he had arrived at the house, he permitted no one to enter with him except Peter, John, James and the child's parents. While everyone wept and lamented her, he said, "Stop crying for she is not dead but asleep." They laughed at him, being certain she was dead. He took her by the hand and spoke these words: "Get up, child." The breath of life returned to her and she got up immediately; whereupon he told them to give her something to eat. Her parents were astounded, but he ordered them not to tell anyone what had happened.

Communion Hymn: Praise the Lord from the heavens, praise Him in the highest. Alleluia! Alleluia! Alleluia!

туди, люди тиснулися до нього. Аж тут якась жінка, що була хвора дванадцять років на кровотечу і витратила на лікарів увесь свій прожиток, і ніхто з них не міг її оздоровити, підійшовши ззаду, доторкнулась краю його одежі, і вмить стала здоровою -- спинилась її кровотеча. Ісус спитав: "Хто доторкнувся мене?" А що всі відпекувались, Петро мовив: "Наставнику, люди коло тебе товпляться й тиснуться!" Ісус сказав: "Хтось доторкнувся до мене, бо я чув, як сила вийшла з мене." Побачивши жінка що не втаїться, тремтячи підійшла і, упавши йому до ніг, призналася перед усіма людьми, чому до нього доторкнулась і як негайно одужала. Сказав їй Ісус: "Дочко, віра твоя спасла тебе, іди в мирі!" Він говорив іще, як ось приходить хтось від голови синагоги і каже: "Твоя дочка померла, не турбуй більше учителя." Ісус, почувше це, озвався до нього: "Не бійся, тільки віруй, і вона спасеться." Прийшовши до хати, він не пустив нікого з собою всередину, крім Петра, Івана та Якова з батьком та матір'ю дитини. Всі плакали за нею й голосили. Він мовив: "Не плачте, вона не вмерла, вона спить." Ті сміялися з нього, бо знали, що вмерла. Тоді він узяв її за руку і голосно промовив: "Дівчино, встань!" І дух її вернувся до неї, і вона вмить встала. Він велів дати їй їсти. Батьки ж її були здивовані вельми, та наказав їм нікому не говорити, що сталося.

Причастин: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах. Аلیلуя! Аلیلуя! Аلیلуя!